

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om selvvisite-ring til plejehjem eller plejebolig.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 11/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker, at det skal være de ældre og de handicappede selv, der visiterer sig til en plejehjemsplads eller -bolig. Dette skal ifølge bemærkningerne til beslutningsforslaget sikre, at den ældre selv kan vælge, hvor i landet den ældre vil bo.

Jeg vil indledningsvis sige, at regeringen ser med stor sympati på ønsket om at give de ældre mere frit valg af plejehjemsplads eller plejebolig. Det er afgørende for regeringen, at vi i tilrettelæggelsen af vores ældrepleje i højere grad sætter den ældre i centrum.

De ældre ønsker som alle os andre at have indflydelse på deres egen hverdag og selv at kunne træffe valg ud fra deres egne ønsker og behov. De offentlige tilbud om pleje og omsorg skal derfor tilrettelægges, så der tages udgangspunkt i den enkelte ældres behov og ønsker. Den ældre skal gøres til hovedpersonen, og dette opnås bl.a. ved, at den ældre får ret til frit valg af plejehjem eller plejebolig. Regeringen vil snarest fremsætte lovforslag herom.

Alle ældre, der er visiteret til en plejehjemsplads eller en plads i en plejebolig, skal have ret til frit at vælge plejehjem eller plejebolig. Retten til det frie valg skal også gælde, selv om det plejehjem eller den plejebolig, den ældre ønsker at

bo i, ligger i en anden kommune. Ældres valg af plejebolig skal ikke længere afhænge af familie-mæssige eller religiøse forhold.

Regeringen vil med lovforslaget også sikre, at ægtepar ikke adskilles, når den ene ægtefælle bliver visiteret til plejehjem eller plejebolig, hvis den anden ægtefælle ønsker at flytte med. Fremover skal ægtepar eller samlevende derfor som udgangspunkt visiteres som par og ikke som enkeltpersoner. Det vil give den ældre og de pårørende flere valgmuligheder og mere medindflydelse på, hvordan man ofte i en svær situation, der betyder store omvæltninger i den ældres tilværelse, får løst problemerne bedst muligt.

Forslagsstillerne foreslår imidlertid også, at de ældre skal have mulighed for selv at visiterer sig til et permanent ophold på et plejehjem eller i en plejebolig, hvis de føler, der er behov for det. Det er ikke konkretiseret i forslaget, hvordan gruppen af ældre og handicappede, der skal have ret til selvvisitation til en plejebolig, nærmere skal defineres.

Med hensyn til de ældre kunne det antages, at grænsen f.eks. kunne sættes ved den biologiske alder, der er afgørende for udbetaling af folkepension. Det vil sige, at der i princippet skal være en plejebolig klar til alle borgere over 65 eller 67 år, der måtte finde, at de har behov for at flytte på plejehjem eller i plejebolig.

Regeringen kan ikke støtte det forslag. Forslaget bryder med nogle fundamentale principper for måden, vi organiserer vores ældrepleje på. Ældreområdet er et af de serviceområder, hvor det kommunale selvstyre i høj grad kommer til udtryk. Det er kommunernes ansvar at bygge og udbygge det antal pladser, der lokalpolitisk vurderes at være behov for.

Vurderingen af behovet for plejeboliger er forskelligt fra kommune til kommune alt efter, hvordan kommunerne fastsætter deres serviceniveau. Nogle kommuner prioriterer en veludviklet hjemmepleje med døgnpleje til at passe ældre i eget hjem, andre kommuner prioriterer at kunne tilbyde mange ældre en plejehjemsplads eller plejebolig. Om det ene eller andet foretrækkes, må afhænge af lokalpolitiske drøftelser og erfaringer.

Når ældre eller handicappede skal indstilles til f.eks. en plejebolig, må det fortsat baseres på en visitation, som kommunen foretager. Visitationen skal baseres på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og skal samtidig afspejle de politiske beslutninger, der er truffet om serviceniveauet i ældreplejen.